Bonifacius VIII, Pont. Max. (formerly Benedetto Gaetano): Liber sextus Decretalium (with gloss of Johannes Andreae). Ed: Sebastian Brant. Add: Johannes Andreae: Super arboribus consanguinitatis et affinitatis. Clemens V: Constitutiones; the 'Summaria' and 'Divisiones' of Andreae, Dominicus de Sancto Geminiano, and others; and the 'Decretales extravagantes

Basel: Johann Froben, 1 Sept. 1494 Seite 192

cipales per se vel per procuratores instructos sup principali accedere debēt ad papam: in appellationibus a sententia diffinitiua interpositis nil mutatur: demum appellanti ꝛ appellato constitutionem non seruantibus imponit pena. Jo.an. Ca. I.

a Ordi nobꝭ est lites
b minuere: et a laboribꝰ releuare subiectos. ¶ Sancimꝰ igitur: vt si quis in iudicio
§ vel extra: super interlocutoria: vel grauamie aliquo ad
e f nos duxerit appellandū: cau
g sam appellationis in scriptis

Ed. Ordi nobis. Sic incipit. l. j. C. de emē. iusti. C. ꝛ idem verbū. C. de iudi. aptissime circa fi. Jo.an. Ista est sollēnijs ꝛ quotidiana decre. que diuidit i quattuor ptes vt patet in glo. Secūda pars ibi: Sancimꝰ. Tertia ibi: Nisi ꝗ. Quarta ibi: Qd si. Sed Jo. mo. diuidebat in sex. de secunda faciendo tres ptes. q: fm eū dat primo formam appellādi ante diffinitiuaꝫ scd̄a ibi: i qbꝰ informat qd facturus sit iudex a q̄ ē appellatū. tertia ibi: post hoc. tractat viam in hmōi ꝓcedēdi. Demū d̄ q̄rta facit duas: vt primo puniat appellātē. Scd̄o appellatū fm Jo.an. Et pōt diuidi decre. in q̄ttuor ptes. In q̄ꝝ ꝓma ponit ꝯstitutiōis causa. In scd̄a ꝯstitutio. In tertia ipiꝰ declaratio. In quarta non seruautium pena. a ¶ Minuere. sic. ff. si cer. pe. quidam estimauerunt. in fi. d̄ rescrip. nōnulli de do. ꝛ ꝯtu. finē. cum suis concor. b ¶ Subiectos. §. in proe. huius li. ꝛ d̄ offi. le. c. ij. ꝛ d̄ offi. or. vt litigātes. c ¶ Vel extra. hoc debet intelligi quādo extra iudiciū appellatur tamē a iudice: qd̄ patet per id qd̄ d̄
Ad. apostolꝭ sequit fm Inno. Jo. mo. ꝛ archi. ꝛ fa. clem. eo. ti. appellanti. Jo.an. ad hoc. j. ver. his que in appellationibus. ibi em̄ excipit: sed alꝭ non esset vera exceptio si nō includeret sub p̄cedentibus. ff. d̄ penu. le. l. nā ꝙ. §. fi. ꝛ fm hoc qd̄. j. dicit interlocutoria ad actū iudicialē referas ꝙ dicit grauamie: ad actum extraiudicialem referas: tamē p iudices illatum. Sed alij cōtra dicentes cum appellatur extra iudiciū etiaꝫ si non
Ad. a iudice seruari debere: ar. j. eo. cōcertationi. d̄ diuersis extraiudicialibus appellationibꝰ ibi dicā post Jo. mo. sup glo. ij. Jo.an. ad id qd̄ dicit de apostolis: re
Ad. spōdet id locū habere quādo in iudicio appellat tutū est etiaꝫ tum appellatur extra iudiciū puta in electionibus. apostolos petere fm Frā. et ita seruatur bene dicit appellans apostolos peto si sit q̄ eos dare posse vt ne. j. eo. vt super. Jo.an. ad id quod dicitur d̄ ver. his que. respondetur ꝙ illa non est exceptio imo determinatio vel protestatio quedam: ꝛ hoc est tutius: ꝛ tenet hoc Ber. §. d̄ elec. cōsiderauimus in. j. glo.
d ¶ Interlocutoria. No. ius nouū appellantē ab interlocutoria debere in scriptis appellare. ꝛ equiparat appellationi interposite a diffinitiua ex iteruallo vsqꝫ ad. x. dies. tunc em̄ est appellandum in scriptis: sed si incōtinēti appelletur sufficit viua voce appellari. ff. d̄ ap. l. ij. ꝛ. ij. q. vj. ad fi. sꝫ ab interlocutoria incōtinenti ꝛ ex interuallo appellandum est in scriptis: vt hic. Et dixit Hoff. ꝛ Hostiē. post eum: ꝙ aliud etiā ius nouū
Ad. decre. em̄ vt debitus. soluꝫ requirebat causā ꝓbabilem exponi. Jo.an. hic inducit ꝙ qui appellat: causam cur appellat debet exprimere in appellatione: sed per vetera iura sufficiebat dicere appello ab iniqua in
Ad. terlocutoria: sicut in diffinitiuis Innoc. remittit ad no. d̄ no. ope. nun. c. pe. Jo.an. ꝛ induxerunt ad hoc §. de elec. cum dilecti. d̄ testi. significauerunt. ver. mandamus. §. eo. dilecto: ꝛ. c. ex parte. Sed Ber. cōtra dicens hoc nouum non esse: dicens ꝙ in illis decre. bene exprimebat causa appellandi: ꝛ cum Ber. credo p de

cre. §. eo. vt debitus. Item dixit Hoff. ꝙ olim extra iudicium nō cōpellebatur quis causam exprimere: vnde ꝛ quo ap hoc istud ius nouū dixit. Sed Ber. contra: dicens ꝙ fm antiqua iura bene tenebat: qui extra iudicium appellabat causam exprimere: et de hoc no. §. eo. cum causam. in glo. vlti. et. c. se. in vnica glo. Istud ergo solum dicit Ber. hic quo ad h̄ ius nouum iduci ꝙ i in scriptis appelletur in iudicio extra. Causa autem ideo exp̄mitur vt videat iudex cui porrigitur appellatio: an iusta fuerit: vt sic appellantem admittat vel repellat: vnde semp papa in cōmittendo appellationes a grauamine interpositas scribit: si est ita. concor. vi. j. eo. non solum. ij
Ad. responso. in. j. glo. Jo.an. e ¶ Ad nos. maxime fm quosdam Pe. d̄ Sam. ꝛ Boati. que intelligunt quo
Ad. ad formam appellādi. ꝛ appellādoꝝ petitionē nō quo ad deuolationem vt sequitur. Jo.an. fm Hostiē. ꝛ
Ad. Arch. quē vi. iij. q. v. q: suspecti. ꝛ hec vera quo ad deuolutionē negocij principalis hoc ꝓbat quod sequitur in glo. Ipē tamen Hostiē. latius intellexit vt patet. j. glo. ij. Joh.an. in his que de nouo inducit hec constitutio locum nō habet: nisi in appellationibus interpositis ad papam: cum hoc hic exprimat ꝛ cum sit penalis ꝛ sic restringenda. §. de elec. statutum. sic etiā p̄uilegia restringunt fm Hosti. de priuil. sane. de offi. le. ꝙ translationem. Jo.an. ꝛ quod solum de appellationibus interpositis ad papam intelligatur satis ꝓbatur per decre. de fo. compe. romana. j. responso. vbi habes ꝙ archiepiscopus de consensu partium non potest de causa cognoscere appellationis articulo p̄termisso: ergo necesse est dicere ꝙ decre. ista loquatur in papa. Sed fm primam opinionem posset dici idem in quolibet alio iudice ordinario qui per simplicem querelam cognoscere possit vt legatus: vt. c. j. d̄ offi. leg. sed archiepiscopus per querelam: cognoscere non potest: ꝛ ideo primo est sibi videndum: an appellatio deuoluat.
f ¶ Appellādum. vbo quia adhuc hodie fm Hostiē. poterit facto appellare. dicit Inno. ꝙ prudenter facit si coram testibus exprimat omnia grauamina pro quibus vadit vel nuncium mittit. Nam si quando appellat viua voce ad hoc tenetur vt sequitur quare non quādo facto? Et hoc idē no. in. c. vt debitus. fa. ꝙ no. §. e. dilecti. in glo. quoniā. plus dicit Archi. ꝙ dato ꝙ appellans facto. hoc non faciat nō putat ꝙ incidat in istam cōstitutionem. ꝛ ponderat ꝙ Innoc. dixit eum prudenter facere: quasi non necessario. Joh.an. vt. §. eo. meminimus: ꝛ. c. suggestum: ꝛ. c. hec sicut de hoc. § de ap. vt debitus. g ¶ In scriptis. istud speciale in appellatione ad papam interposita. Alij cōtra: ꝛ facit pro eis. §. de proba. quoniā cōtra. ad quod dicit Hostī. ꝙ lꝫ non fuerit in scriptis redactum: poterit fides fieri per alia documenta vt ibi patet in fi. ꝛ dicit si e determinandum ꝙ no. in sum. eo. ti. §. qualiter facere: tamē Hosti. ꝙ contraria opi. est expediens non tamē sic astringit ꝙ non scribentem penā huius ꝯstitutiōis extendat. Jo.an. Sed nūquid quelibet scriptura sufficiet: dicit Inno. ꝙ sic: sat em̄ ē ꝙ forma q̄ appellatū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0192
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG